

den socialdemokratiske betontænkning. Det er jo ikke et spørgsmål om, at mennesker skal først. Næh, systemerne skal først, hvis Socialdemokraterne skal forklare især sundhedspolitikken. Så er det vigtigere at bekæmpe private løsninger end at bekæmpe ventelisterne, og der er ikke nogen chance for, at mennesker kommer først, hvis »prisen« er, at vi skal prøve at tænke en lille smule anderledes end de systemer, vi har i dag.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Thomas Adelskov, spurgte, om vi ikke kunne se, at nogle blev dårligere stillet. Hvem er det, der bliver dårligere stillet? Hvis hr. Hansen står på venteliste som nr. 4, og fru Petersen, der er pensionist, står på venteliste som nr. 5, hvorefter hr. Hansen af sin virksomhed får betalt en operation, f.eks. på en tysk klinik, så han kommer tilbage på arbejdsmarkedet, forsvinder han jo fra ventelisten, og fru Petersen, der før var nr. 5, er nu nr. 4.

Hvem har tabt ved det? Ingen. Hr. Hansen er tilbage, væk fra sygedagpenge og ude på arbejdsmarkedet og hjælper måske virksomheden i gang med at lave overskud og skabe valutaindtjening. Fru Petersen, der er pensionist og før var nr. 5, er rykket op som nr. 4 og kan komme hurtigere til og få en bedre livskvalitet. Har hun tabt? Næh! Man kan selvfølgelig sige, at der er tabt noget, ved at man i stedet for at bruge de offentlige kroner så har brugt virksomhedens kroner på en tysk klinik – tjå, hvis det er det eneste problem, synes jeg, det er et meget, meget lille problem.

Man kan selvfølgelig stille spørgsmålet: Hvad så, hvis det er en dansk klinik? Til det må jeg nok sige, at det offentlige sundhedssystem må føle sig dybt udfordret af de ca. 100 private sengepladser, vi har i Danmark i dag. Det, der er sagen, er jo, at det er ca. 100 private sengepladser, og langt de fleste af de læger, der arbejder på private klinikker, i øvrigt er offentligt ansatte læger, der i deres fritid vælger i stedet for at tage til Sverige og operere, f.eks. i Malmø eller Göteborg, at operere i en af de opstartede danske klinikker, samtidig med at de passer deres job i den offentlige sektor til stor tilfredshed.

Hvis man har et dygtigt offentligt sundhedsvæsen, hvilket vi har i Danmark i dag – vi har dygtige sygeplejersker, vi har dygtige læger – der aldrig bliver udfordret og aldrig får en lille smule konkurrence, kan man godt i sin egen forståelse af, at man er dygtig, måske hvile lidt på laurbærene. Der tror vi i Venstre det er godt, at der er nogle private, der en gang imellem udfor-

drer og viser, at tingene kan gøres på andre måder.

Vi havde måske gerne set, at der var kommet en løsning på ventelisteproblemerne, der hed frit valg. Så lang tid den løsning ikke er til stede, må vi sige, at det her forslag er en mulighed, der kan hjælpe et stykke hen ad vejen.

Så er der jo nogle modargumenter, men jeg må sige, at det er lidt til lejligheden opfundne argumenter. Når den socialdemokratiske ordfører skulle forsøge at forklare, hvad forskellen er på en alkoholbehandling og en behandling af f.eks. en ryglidelse eller af hjertesygdomme, kan man godt se nedefra – og nu har jeg sat mig helt op på de forreste pladser, så man tydeligt kunne se det – at ordføreren blev lidt fjern i blikket og tænkte: Hvad skal vi nu sige? Og svaret blev, at alkohol skulle være et socialt problem, hvori- mod det, at man er syg f.eks. på grund af en ryglidelse, er noget helt andet.

Nu er hverken hr. Thomas Adelskov eller jeg måske de store sundhedseksperter – det her er også et forslag, der behandles i Skatteudvalget – men det er sådan, at når man har ventet ca. 8 uger på en behandling og været på sygedagpenge i ca. 8 uger, så viser statistikken, at der sker en markant ændring i risikoen for at være varigt på overførselsindkomst, for at komme varigt i problemer, også sociale problemer. Det kan sagtens ske, også selv om det er en ryglidelse. Det har intet at gøre med alkohol i sig selv, men spørgsmålet er, om man kan få den behandling, der er.

I Venstre ser vi sådan på det, at når en virksomhed går ind og betaler en operation for en medarbejder, betaler virksomheden en udgift. Det offentlige sparer en omkostning, ventelisterne bliver mindsket, alt sammen positivt.

Og hvad er systemets svar så? Ja, det er at straffe gennem at beskatte den person, der har modtaget operationen. Det synes vi er for småligt og for sølle, og vi er glade for, at der er en række partier, der har støttet forslaget. Vi håber, at det kan være med til, når det på et tidspunkt forhåbentlig bliver gennemført, at øge virksomhedens sociale ansvar.

Så jeg vil gerne takke de partier, der har støttet forslaget.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Ja, ordet beton har også været brugt i behandlingen her i dag. Beton kunne måske henføres til, at man ynder at genbruge sine forslag og har svært ved at være deltagende i andre løsninger af de